

Arrest

**nr. 259 865 van 31 augustus 2021
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 12 april 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 26 februari 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROELS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 februari 2021 neemt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“De heer : (...) geboren te Nijmegen, op (...) 1988 onderdaan van Nederland wordt het bevel gegeven om uiterlijk op het grondgebied van België te verlaten met het oog op een tussenstaatse overbrenging zonder instemming waardoor er geen termijn om het grondgebied te verlaten kan worden toegestaan.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, eerste lid, 3°, artikel 44bis en artikel 44ter van de wet van 15 december 1980: wordt door de Minister voor Volksgezondheid en Sociale Zaken, Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, geacht de openbare orde te kunnen schaden, het gedrag van de betrokkene vormt een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, hij heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, verdovende middelen-deelneming aan vereniging-hoofd- of bijkomstige activiteit, feiten waarvoor hij op 26.06.2020 werd veroordeeld door de Hof van beroep te Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 40 maanden onmiddellijke aanhouding.

Uit het vonnis van het Hof van beroep blijkt dat betrokkene in de periode van 01.04.2017 tot 12.07.2017. te Genk meermaals, op niet nader bepaalde plaats, deel te hebben uitgemaakt van een vereniging die zich bezig hield met het telen van cannabisplanten alsook het bezit ervan en het stelen van een niet nader te bepalen hoeveelheid aan elektriciteit bij netwerkbeheerder INFRAX CVBA. Het telen van drugs is een verwerpelijke doch aanlokkelijke manier om geld te verdienen omwille van het grote en gemakkelijk geldgewin, dit echter ten koste van de volksgezondheid. Bij drugsteelt wordt door de dader niet in het minst acht geslagen op de rampzalige gevolgen ervan voor de fysieke en psychische gezondheid van de overwegend jeugdige afnemers wat wijst op een gevaarlijke antisociale mentaliteit waardoor de openbare veiligheid ernstig in het gedrang worden gebracht. De grote geldstromen en vele randcriminaliteit die veelal gepaard gaan met dergelijke activiteiten ontwrichten bovendien de reguliere economie en het algemene veiligheidsgevoel, waardoor de openbare veiligheid in het gedrang komt. Het gevaar op recidive is duidelijk aanwezig nu dergelijke feiten enkel te verklaren zijn als ingegeven door de zucht naar snel geldgewin en de betrokkene in een precarie financiële toestand lijkt te verkeren.

Ingevolge de ernst van de door betrokkene gepleegde feiten (diefstal, verdovende middelen-deelneming aan vereniging-hoofd- of bijkomstige activiteit) concludeert de Administratie dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Met andere woorden, het gedrag van betrokkene betekent een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij.

De betrokkene verklaarde in zijn vragenlijst "hoorplicht" ingevuld op 30.12.2020, in België te verblijven sinds 04.11.2020, in het bezit te zijn van zijn identiteitsdocumenten en lijden aan suikerziekte maar is volgens hem geen belemmering om te reizen; verder verklaarde hij familie in België te hebben, geen duurzame en geen minderjarige kinderen en wenst verder elektronisch toezicht aan te vragen in het kader van zijn straf en terecht kan bij zijn neef voor de duur van zijn straf. Zijn familie, genaamd K.H. (...), verblijft in Diest en geniet een onbeperkt verblijf op het grondgebied. Het andere familielid waarvan spraken in het hoorrecht, genaamd M.O. (...) is niet terug te vinden in onze bestanden. Uit het gevangenisdossier van de betrokkene blijkt dat hij op regelmatige tijdstippen bezoek ontvangt van zijn echtgenote, genaamd E.H.Y. (...) Ook zij is niet terug te vinden in onze bestanden. Indien betrokkene zich toch wenst te beroepen op de bescherming van het gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM, dient het volgende te worden opgemerkt. Het begrip 'gezinsleven' in het artikel 8, lid 1 van het EVRM is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. Om zich dienstig te kunnen beroepen op artikel 8 van het EVRM dient verzoeker te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8 lid 1 van het EVRM. Er moet in casu nagegaan worden of daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM. De vreemdeling dient in zijn aanvraag ten aanzien van het bestuur en ten laatste voor deze tot zijn beslissing komt, aannemelijk te maken dat hij een feitelijk gezin vormt met een Belg of een vreemdeling met legaal verblijf in België. Uit het administratief dossier blijkt niet dat betrokkene dit gedaan heeft. Gelet op het feit dat uit het administratief dossier blijkt dat zijn familieleden geen verblijfsrecht hebben in België, kan betrokkene ook niet voorhouden van hen gescheiden te worden. Zijn familieleden zullen bij zijn vrijlating eveneens het Belgisch grondgebied moeten verlaten.

Bij gevolg kan geen schending van artikel 3 van het EVRM worden ingeroepen. Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Artikel 44ter van de wet van 15 december 1980: gezien voorgaande wordt aan betrokkene geen termijn toegekend om het grondgebied van het Rijk te verlaten."

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Uit informatie van de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij werd overgebracht naar Nederland op 14 juli 2021. Ter terechtzitting wordt deze informatie door de verzoekende partij niet betwist.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet enkel voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198- 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig zijn (*cf.* RvS 25 maart 2013, nr. 222.969).

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer een verzoeker zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet hij een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Ten dezen blijkt dat de verzoekende partij op 14 juli 2021 overgebracht werd naar Nederland.

Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang van de verzoekende partij bij onderhavig beroep, stelt haar advocaat dat er *in casu* geen belang meer is daar de bestreden beslissing werd uitgevoerd. Nu uit de overbrenging van de verzoekende partij volgt dat de bestreden beslissing volledige uitvoering heeft verkregen, wordt niet ingezien, minstens toont de verzoekende partij niet aan, in welk opzicht de eventuele vernietiging van het in het kader van voorliggend beroep bestreden bevel om het grondgebied te verlaten haar nog tot voordeel kan strekken.

Bijgevolg toont de verzoekende partij niet aan dat zij thans het wettelijk vereiste actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. VERMANDER